

men vi maa løse Sagen i Kraft af det, der nu en Gang ligger for Haanden. Dette vil gælde os, som det ogsaa vil gælde den højtærede Krigsminister, selv om hans personlige Mening den Dag, Kommissionens Betænkning afgives, ikke maatte falde sammen med Kommissionens Indstilling. Der foreligger ikke for os, i alt Fald ikke for mig, nogen Udtalelse fra den højtærede Krigsminister om, at han under ingen Omstændigheder kan medvirke til en Forsvarsordning, som ikke i et og alt er efter hans Ønske, som dette vilde forme sig, naar blot hans personlige Opfattelse var det afgørende.

Jeg vender mig saa til de Herrer Socialdemokrater. De Herrer begynde gerne deres Foredrag om Skattelovene med at sige, at det er Venstre om at gøre at faa Socialdemokraterne gjorde medansvarlige for Skattelovene. Det er en ren Misforstaaelse. Nej, de Herrer maa saamænd godt være fri for ethvert Medansvar for de gennemførte Skattelove. Men det, som vi ville gøre dem medansvarlige for, det er den Afstemning, som fandt Sted her den 12. November 1900, og jeg siger: de Forslag, der vare Frugten af denne Afstemning, var gunstigere for det store Hartkorn, den store Besiddelse, og ugunstigere for Smaafolk end de nu gennemførte Love. Det ærede Medlem for Københavns 10. Valgkreds (P. Knudsen) taler fremdeles om det Forslag, der har været fremme fra deres Side om en anden stigende Skala med Hensyn til Statsskatten. Jeg har en Gang om dette Forhold sagt, til Fortrydelse for det ærede Medlem for Frederiksberg 1. Valgkreds (Ellinger), at det kommer ikke det Smør ved, og jeg ser fremdeles ikke, hvad det vedkommer det Spørgsmaal, hvormed vi her beskæftige os, og navnlig ikke, hvad det vedkommer Spørgsmaalet med Hensyn til de Forslag, der afstemtes og vedtoges her den 12. November 1900.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) talte i Gaar. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Kritik af det ærede Medlems Foredrag, thi det var af en saadan Natur, at jeg tror, at hvis det ærede Medlem fortsætter paa den Bane, vil han komme til at staa overfor den Mulighed, at andre ærede Medlemmer her i Salen afholde sig fra at inlade sig i Forhandling med ham. Men ikke desmindre skal jeg dog straks tilføje, at jeg i Gaar gjorde det ærede Medlem Uret. Man kan ogsaa gøre et Skarn Uret — dermed være ikke sagt, at det ærede Medlem er et Skarn. Jeg havde gjort det

ærede Medlem Uret, idet jeg sagde, at nu havde han konstrueret sig et Eksempel. Jeg troede virkelig, det var saaledes, men jeg ser i Dag af hans Hovedorgan „Social-Demokraten“, at det ikke var et konstrueret Eksempel, men at det var den gammel kendte Mand fra Frederikssund-Kredsen, som vi efter 3 Ugers Forløb fik præsenteret paa ny med Beskrivelse af Børnenes Vilkaar og alle øvrige Omstændigheder. Naa, det var altsaa ikke et konstrueret Eksempel, det var virkelig Manden fra Frederikssund-Kredsen, vi hørte om i Gaar, Manden med de seks Børn. Morsomt nok for Resten benægtede det ærede Medlem en lille halv Time eller maaske kun et Kvarter efter, at han havde beskrevet Mandens Forhold med de seks Børn, at han kendte til, at han havde seks Børn. Men det var naturligvis kun en Forglemmelse, og det ærede Medlem har tidligere og paa meget vigtigere Punkter vist, at hans Hukommelse er noget svag. Men det ærede Medlem har altsaa for anden Gang præsenteret for os Manden dérude fra Frederikssund-Kredsen. Det ærede Medlem kunde maaske nævne Navnet paa ham, saa var det endnu mere kapitelfast, men det skal jeg nu lade mere, det er uvæsentligt. Manden har seks Børn, og de tre ældste ere Dreng; den ældste er i Lære, og de to næste ere ude at tjene. Drengen, der er i Lære, bor hjemme hos Forældrene, faar Kosten der og hører til Faderens Husstand. Det ved det ærede Medlem ganske bestemt, ellers vilde han ikke sige det. Nu ved jeg ikke, hvorledes Forholdet er dernede i Frederikssund-Egnen, men hjemme i min Egn kan jeg ikke godt tænke mig en Arbejder have en 15—16 Aars Dreng sat ud i Lære og dog have ham boende hjemme hos sig selv i Kost og Pleje, mindre den Mand, Drengen er i Lære hos, tilfældigvis er en Nabo, men saaledes maa jo Forholdet være dernede. Jeg talte om dette i Gaar og skal ikke komme dybere ind paa det. Jeg skal blot standse ved de to næste, som ere ude at tjene, men til Trods for, at de ere ude at tjene, ere de hjemme alligevel og komme derved til at høre ind under Faderens Husstand og saaledes ved den Fortjeneste, de erhverve, bidrage til at bestemme Højden af Faderens Skatteindtægt. Jeg henstiller til det ærede Medlem at bekræfte den Formodning, som jeg saaledes altsaa nu bringes over til, at det ærede Medlem har fuldkommen Rede paa denne Arbejders Forhold, og at han ved, at han har de seks Børn, at de tre ældste ere Drengbørn, at den ene er i Lære og de